

בית משפט השלום בחיפה

11 במרץ 2012

תיק פלילי 46429-10-10 מדינת ישראל נ' ברקאי

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

בעניין: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

המאשימה

נגד

אברהם ברקאי

באמצעות ב"כ עו"ד שרון נהרי

הנאשם

גזר - דין

1. ביום 27.11.11 הרשעתי את הנאשם, רופא ילדים במקצועו, בביצוע עבירות אלו: פרסום תועבה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), והחזקת פרסומי תועבה (עבירה אחת) לפי סעיף 214(ב3) לחוק. בהתאם לעובדות כתב האישום, נהג הנאשם לגלוש באינטרנט, בין היתר, באמצעות תוכנת המחשב "GigaTribe" אותה התקין במחשבו. תוכנה זו מאפשרת למשתמשים בה לשוחח עם גולשים אחרים ולהחליף עימם קבצי מחשב, ביקש מגולשים באינטרנט סרטים ותמונות תועבה, והציע לאחרים את פרסומי התועבה שהיו שמורים במחשבו, ושהיו זמינים לגולשים באמצעות התוכנה. בחיפוש שנערך בבית הנאשם ביום 7.6.10, נתפסו מחשביו, כוננים קשיחים ותקליטורים שונים, שהכילו, בין היתר, קבצי מחשב בנפח של כ- 478 GB, הכוללים למעלה מ-190,000 פרסומי תועבה, אותם החזיק הנאשם ומהם פרסם באינטרנט.

2. בטרם יטענו הצדדים לעונש הפניתי את הנאשם, לבקשת סגורו, לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. התסקיר שהוגש פירט את מצבו האישי והמשפחתי של הנאשם, ובין היתר נכתב שהוא מגדל ילד מאומץ בגיל 9 שנים, רישיון הרפואה נשלל ממנו עקב הסתבכותו בתיק זה, סובל ממחלת הקרוהן, מטפל באביו בן ה-80 שנה, אמו נפטרה לפני כ-3 שנים מסרטן השד ועוד. בנוגע למיוחס לו בכתב האישום, נכתב שהנאשם קיבל אחריות על מעשיו, וכי הוא לא ייחס להתנהגותו את החומרה והמשמעות הראויות. קצינת המבחן התרשמה שהנאשם סובל מסטייה מינית מסוג הבופיליה, והוא הביע מוטיבציה להשתלבות בתהליך טיפול ייעודי לעברייני מין, זאת בנוסף לטיפול שעבר אצל פסיכולוגית לפני כשנה וחצי, על רקע חששות ומצוקה עקב

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, כדברי קצינת המבחן. קצינת המבחן הוסיפה וכתבה, שהנאשם מביע חרטה על מעשיו ומגלה תובנה לחומרתם. בנוגע להערכת המסוכנות הנובעת מהנאשם נכתב, שקיימת סכנה נמוכה שהנאשם יבצע עבירות מין, וכך גם בנוגע לרמת הסיכון הנשקפת ממנו לביצוע עבירות דומות בעתיד. בסוף התסקיר המליצה קצינת המבחן להעמיד את הנאשם בפיקוחם לתקופה של 18 חודשים, להטיל עליו מאסר מותנה, ולכלל היותר להסתפק בהטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות, כאשר נכתב שהטלת מאסר בפועל של ממש עלולה לגרום לרגרסיה רגשית ולחבל בתהליך הטיפול שיעובר הנאשם.

3. בעניינו של הנאשם הוגשה חוות דעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות, וזאת בהסתמך על סעיף 6 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו-2006. חו"ד זו סקרה את עברו האישי והמשפחתי של הנאשם, את התפתחותו המינית, את העבירות בהן הורשע, את הטיפול הפסיכולוגי שעבר, את הבדיקה וההתייחסות לעבירות מטעם המרכז להערכת מסוכנות, את ההתרשמות הקלינית והאבחון, ובסופה נכתבה הערכת המסוכנות. בפרק הסיכום וההמלצות נכתב, שהסכנה לביצוע עבירות מין ע"י הנאשם היא נמוכה, אך בנוגע לעבירות בהן הורשע בכתב האישום, הרי שבמידה והנאשם ישוב ויצפה בפורנוגרפיה אסורה או יורידה דרך תוכנות שיתוף, הרי שסביר להניח שישוב גם להפיצה. עוד נכתב, שהנאשם מפיק תועלת מסוימת מהטיפול שיעובר, וכי הוא יוכל להפיק תועלת מטיפול ייעודי לעברייני מין, המכוון לאלה הנמצאים ברמות המסוכנות הנמוכות יחסית, כדוגמת הנאשם.

4. מטעם הנאשם העידו מספר עדי אופי, ואלה הדגישו את אופיו הטוב, את היותו תורם לחברה, את מקצועיותו הרבה כרופא ילדים, את העזרה שנתן לאחרים במהלך שנים רבות, את הטיפול אותו עובר הנאשם ואת הנזק והסבל שנגרמו לו כתוצאה מפרשייה זו. גם הנאשם עצמו דיבר לאחר סיום טיעוני הצדדים, כאשר הסביר את הנזק והמועקה שנגרמו לו כתוצאה מניהול ההליכים נגדו, ציין את פיטוריו מעבודתו בקופ"ח מאוחדת, את התליית רישונו לעסוק ברפואה, את מצבו הכלכלי הקשה והעובדה שהוא מתקיים כעת מקצבת אבטלה. עוד דיבר הנאשם אודות בנו והנזק העלול להיגרם לו כתוצאה משליחתו לבית הסוהר. הנאשם הביע חרטה על מעשיו והבטיח שלא לשוב ולבצע עבירות דומות.

5. הסגנור הגיש לעיוני מקבץ מסמכים, הכולל המלצות רבות אודות הנאשם, הן מרופאים והן ממטופלים, ומסמכים רבים נוספים, הפרוסים על גבי שנים רבות, כאשר בכלם יש תשבוחות אודות הנאשם, אופיו ותפקודו. עוד הוגשו לעיוני מסמכים רפואיים בנוגע למחלת הקרוהן ממנה סובל הנאשם, מסמכי אימוץ בנוגע לבנו, סיכום הערכה פסיכיאטרית אודות בנו של

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

הנאשם ודו"ח פסיכולוגי אודות הנאשם עצמו. בנוסף, הגיש הנאשם חוות דעת פרטית, בעניין הערכת מסוכנות, שנערכה לו ע"י ד"ר לנדא ליאוניד, פסיכיאטר מומחה – חוות דעת זו נערכה עוד בטרם מתן הכרעת הדין בעניינו, וממנה עולה שהנאשם הודה בהחזקת פרסומי התועבה, אך כפר בהפצתם. בפרק הסיכום וההמלצות כתב ד"ר לנדא, שרמת מסוכנותו המינית של הנאשם היא נמוכה מאוד, והוסיף שהוא "לא רואה כל סיכוי לביצוע של עבירות כלשהן כלפי הקטינים או להמשך התעסקות עם חומר התועבה האסור". כבר עתה אעיר, שחוות הדעת אינה מתבססת על הכרעת הדין, ועל העבירות שבביצוען הורשע הנאשם, אלא היא נסמכת על התייחסות הנאשם לאותן עבירות עוד בטרם הרשעתו, תוך שכפר בביצוע העבירה המחמירה יותר, היא עבירת ההפצה. במצב דברים זה, אני מעדיף את הערכת המסוכנות שנערכה לנאשם ע"י המדינה, על זו הפרטית.

6. בטיעוניה לעונש הדגישה ב"כ המאשימה את החומרה שבמעשי הנאשם, את הסכנה העולה ממעשים אלה כלפי קטינים בעולם כולו, את כמות הסרטים הגדולה מאוד שבה החזיק הנאשם, את החומרה היתרה שבעבירת ההפצה של חומר התועבה ואת הערכת המסוכנות שהוגשה מטעם המדינה, וביקשה להעדיפה על פני זו שהוגשה מטעם הנאשם. ב"כ המאשימה הציגה לעיוני פסקי דין, בהם גזרו בתי המשפט עונש של מאסר בפועל של ממש, שלא בעבודות שירות, שעה שהנאשמים הורשעו בעבירה של הפצת פרסומי תועבה של קטינים. ב"כ המאשימה ביקשה לראות בחומרה את העובדה, שהנאשם הינו רופא ילדים, האמור לשמור על ילדים, ותחת זאת הוא ביצע את העבירות שבהן הורשע. בסוף טיעוניה עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל משמעותי, מאסר מותנה וקנס לשיקול דעת בית המשפט.

7. בטיעונו לעונש התייחס הסנגור לילדותו ולבגרותו של הנאשם, ללימודיו ולתרומתו למקצוע ולחברה בכלל, לדברי עדי האופי שהעידו מטעמו, לעברו הפלילי הנקי של מרשו, לנזק שנגרם לו עד כה כתוצאה מההליכים הפליליים שננקטו נגדו, כולל פיטוריו מעבודתו בקופת חולים מאוחדת והתליית רישונו לעסוק ברפואה. הסנגור התייחס לבנו הקטין של הנאשם, ולאביו הקשיש והחולני, ולעובדה שמלבד הנאשם אין מי שיטפל בשניהם. הסנגור התייחס לאסופת המסמכים שהגיש, תוך שהדגיש את הטיפול הפסיכולוגי שעבר מרשו בשנים האחרונות, בעקבות פרשייה זו, והפנה להערכת המסוכנות הפרטית שהוגשה מטעמו. הסנגור ביקש לאבחן את פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה, כאשר טען שהמדובר במקרים בודדים, לעומת פסיקה רבה יותר, בעבירות דומות, בהן הסתפקו בתי המשפט לכל היותר בענישה הכוללת מאסר בעבודות שירות. הסנגור ביקש ליתן משקל לעובדה, שבתיקים רבים החליטה המאשימה להגיש כתבי אישום בעבירת החזקת חומר תועבה בלבד, הגם שהנאשמים שם השתמשו בתוכנה

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

המאפשרת הפצת הסרטים, וטען בעניין זה, שאכיפה בררנית מצדיקה הקלה משמעותית בעונש שיש להטיל על מרשו. בסוף טיעוניו עתר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהסתפק בענישה הצופה את פני העתיד, בשילוב העמדת מרשו בצו פיקוח של שירות המבחן, ולחילופין – להטיל מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות.

8. העבירות שבביצוען הרשעתי את הנאשם, הן עבירות חמורות ביותר. הנאשם החזיק ברשותו כ- 190,000 סרטי פורנוגרפיה בהם שותפים ילדים, ולעיתים בגיל רך מאוד. המדובר בכמות אדירה של סרטים, ויש בכמות מעין זו כדי להעיד על האובססיה של הנאשם בצפייה בסרטים אסורים מעין אלה. הנאשם לא הסתפק בהחזקת הסרטים, שעה שאפשר לאחרים להוריד אל מחשביהם סרטים רבים שהוחזקו על ידו, ובכך הפיץ למדינות רבות ושוונות, סרטי פדופיליה אסורים. מעשיו האסורים של הנאשם נקטעו לא בזכות ערנותו והחלטתו שלא להמשיך ולעשות כן, אלא בזכות מאמצי השיטור העולמיים, השוקדים ימים ולילות תחת עבודה מאומצת, בכדי להביא לכידתם של אנשים המבצעים עבירות מעין אלו, בכל רחבי העולם.

9. החזקת סרטי פדופיליה והפצתם עלולה לעודד אחרים ליצור סרטים מעין אלה, תוך ניצול והתעללות מינית בקטינים, שיש ואינם מבינים עד תום את ההשלכות הנובעות מהשתתפותם בסרטי פורנוגרפיה, על המשך חייהם ועל שלמות גופם ונפשם. ניצול קטינים לצורך תעשיית סרטי מין עלולה לעוות אצל אותם קטינים את תפיסת מהות יחסי המין, דבר העלול ללוות אותם שנים רבות, ולפגוע באורח חייהם. הנאשם ידע לחפש סרטי פדופיליה בהם מופיעים קטינים, ידע לבחור את שם החיפוש המתאים, וידע להסתיר את הסרטים בקבצים פרטיים לאחר הורדתם – נקיטה באמצעים אלה מקשה עוד יותר על גילוי העבריינים, וקושי זה צריך להילקח בחשבון כשיקול בקביעת העונש.

10. הקלות הבלתי נסבלת בגישה לאתרי האינטרנט, לשם הורדת סרטים פורנוגרפיים בהם שותפים קטינים, הביאה את המחוקקים בכל רחבי הגלובוס, לחקיקת חוקים המגבילים חופש תנועה זה. מדינת ישראל הצטרפה לאמנה לזכויות הילד משנת 1989, שאומצה ע"י מדינות רבות בעולם, ולפיה התחייבו אותן מדינות חברות, להגן על קטינים מפני ניצול מיני והתעללות מינית, לרבות זנות ופורנוגרפיה, ולנקוט בכל האמצעים המתאימים לשם מניעת קטינים מלהיות מעורבים בכל פעילות מינית אסורה. המחוקק הישראלי היה ער לכך, ובין היתר נכתב בדברי ההסבר להצעת החוק בנוגע לעבירות שבסעיף 214 לחוק העונשין (עמ' 472):

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

"בשנים האחרונות התגברה תופעת ניצולם של קטינים בתעשיית הפרסומים הפורנוגרפיים. המדובר לא רק בפרסומים על דפי התקשורת הכתובה, אלא גם בסרטים ובקלטות וידיאו המופצים גם באמצעות תקשורת מחשבים. תעשייה זו פורחת במספר רב של מדינות ותוצרת זו מגיעה גם לישראל. חומר התועבה המצוי בקלטות הוא קשה במיוחד ומתגלה בו ניצול מיני חמור של קטינים, לעתים גם תוך עשיית מעשי אלימות חמורים בקטינים.

חומר התועבה, המופק כדי לענות לטעמים של סוטים, כולל לעתים גם הדמיות וחיבורים שונים ומשונים של חלקי גוף של קטין עם חלקי גוף של אנשים או של חיות ... באיזון בין חופש הבחירה של אדם לגבי חומר קריאה או צפייה שהוא מחזיק בביתו, ובין הפגיעה בקטינים המשמשים להפקת חומר תועבה זה וניצולם המיני של הקטינים, הגנתו של הקטין חשובה יותר".

11. החוק אוסר החזקה ופרסום של פרסומי תועבה בהם מעורבים קטינים, אך אינו אוסר, למרבה הצער, על צפייה בחומרים מעין אלה. ייתכן והסיבה לכך נעוצה בקושי שבגילוי אותם צופים ובאכיפת האיסור שבצפייה, אך עדיין יש מקום שהמחוקק ישקול הטלת איסור מעין זה, בכדי להבהיר לכולי דעלמא, שההנאה של אותם אנשים מצפייה בסרטי פדופיליה, באה על חשבון קטינים המנוצלים ומושפלים לצורך תעשייה זו. הרחבת האיסור גם לצפייה בחומרים פורנוגרפיים בהם מעורבים קטינים מתבקשת לשם המלחמה בתעשייה בזויה זו, והנני קורא למחוקק להרחיב את האיסורים שבחוק, ולהוסיף עבירה נוספת, שעניינה איסור צפייה בפרסומי תועבה בהם מעורבים קטינים, זאת לצד האיסורים הקיימים, בנוגע להחזקה ולפרסום של פרסומים אלה.

12. העולם שייך לצעירים, אמרו יודעי דבר, וככל הנראה, הנאשם שכח שעתידו ועתיד העולם קשור קשר הדוק בדור הצעיר, ופגיעה שלו ושל מבוגרים אחרים בילדים, עלולה להפר את המשוואה הנ"ל, ולגרום ליצירת עולם אכזר, בו הבגירים מנצלים את הקטינים, והקטינים הפגועים ינצלו את אלה שיבואו אחריהם, בשל הפגיעה הפיזית והנפשית בהם.

13. שמעתי את טיעוני הנאשם, בא-כוחו וכל יתר העדים שהגיעו מטעמו, בנוגע לנזק שנגרם לנאשם כתוצאה מהפרשייה נשואת גזר דין זה. שמעתי מפיהם גם אודות הפגיעה הצפויה לבנו של הנאשם ולאביו, באם אחליט על הטלת עונש שיש בו כדי להכניס את הנאשם מאחורי סורג ובריח. לא שמעתי מהם אודות הנזקים הרבים העלולים להיגרם לאותם קטינים, שבסרטיהם המיניים צפה הנאשם והפיץ לאחרים. נזקו הפרטי של הנאשם מתגמד אל מול נזקיהם של

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

האחרים, ומעבר לכך – נזקיו של הנאשם נגרמו לו כתוצאה ממעשיו הוא, והיה עליו לצפות לנזק מעין זה עוד בטרם יבצע את עבירותיו. לעומתו, נזקהם של אותם קטינים המופיעים בסרטי הפדופיליה לא נגרמו על ידי הקטינים עצמם, אלא ע"י מבוגרים, כדוגמת הנאשם, שהחליטו לנצל את תום ליבם של הקטינים ואת חוסר הבנתם עד תום את משמעות השתתפותם בסרטי פדופיליה.

14. הנאשם הינו רופא ילדים, וככזה היה עליו לדעת, אולי יותר מכל אחד אחר, את משמעות הפגיעה בילדים כתוצאה מצפייה ומחפצה של סרטי פדופיליה. הנאשם הציג בפני מסמכים אודות הסיוע הרב שנתן לילדים, וכך גם העידו עדי האופי מטעמו. במעשיו שילב הנאשם בין שתי קצוות – באחד, הוא טיפל וריפא ילדים ממחלות שונות, ובאחר – הוא גרם בעקיפין לניצול מיני של ילדים. אופיו הטוב של הנאשם מסייע לו אמנם בבואי לגזור את עונשו, אך אופיו הרע מושך אל הכיוון הנגדי, של החמרה בעונשו.

15. לקחתי בחשבון לקולא את כל הנטען ע"י הסנגור, ובין היתר את הנתונים הבאים: פיטורי הנאשם מעבודתו בקופת חולים מאוחדת, התליית רישיון העיסוק ברפואה, הפגיעה בתדמיתו ובשמו, הפגיעה הצפויה בבנו ובאביו כתוצאה ממאסרו הצפוי, עברו הפלילי הנקי, דברי עדי האופי, תרומת הנאשם לחברה כעולה מהמסכים שהגיש לעיוני, הטיפול הפסיכולוגי שעבר, רמת המסוכנות הנמוכה שנקבעה בהערכת המסוכנות שהוגשה מטעם המדינה, ואת פסקי הדין שהוגשו לי מטעמו. הנאשם אמנם התנצל על מעשיו, אך את הדגש הוא שם לא על מצבם של קורבנותיו, אלא על מצבו שלו, ואני נותן משקל נמוך להתנצלותו, הנובעת, ככל הנראה, מחששו מתוצאת ההליך הפלילי הננקט נגדו.

16. הסנגור ביקש להקל עם מרשו, בין היתר, בטיעון של אכיפה בררנית, בכך שנגד נאשמים אחרים הוגשו כתבי אישום שייחסו להם עבירה של החזקת חומר תועבה, ללא הפצתו, הגם שאותם נאשמים השתמשו בתכנה המאפשרת הפצה. אין בידי לקבל טיעון זה של הסנגור – אין די בקיומה של אפשרות תיאורטית להפצת חומר תועבה אסור, כדי להביא את הפרקליטות לכדי הגשת כתבי אישום בעבירה זו, אלא יש צורך בקיומן של ראיות המצביעות על ביצוע עבירת ההפצה. עצם זה שאדם משתמש בתוכנה המאפשרת הפצת פרסומי תועבה, אינה גוררת בהכרח את האשמתו בעבירת הפצה, לצד עבירת ההחזקה, ומכאן, שמכל אותם פסקי דין שהוגשו לעיוני ע"י הסנגור לא ניתן ללמוד על אותה אכיפה בררנית לה הוא טען, ואני דוחה טיעון זה.

בית משפט השלום בחיפה

11 במרץ 2012

תיק פלילי 46429-10-10 מדינת ישראל נ' ברקאי

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

15.. הטלת ענישה מקילה עלולה להחמיץ את המסר החד משמעני, שיש להעביר לכל אותם מפיצי חומר תועבה בו מעורבים קטינים - שמעשיהם בלתי נסלחים, ושעושיהם יורחקו מהחברה לזמן ממושך. אמנם לא קל לנתק אדם נורמטיבי מסביבת חייו הטבעית, ואולם, זו הדרך היחידה והנכונה ביותר להביע את הסלידה ממעשיו, עת פגע בערכי חברה יקרים מכול. פגיעת הנאשם בקטינים עלולה להשחיתם, והשחתתם עלולה לפגוע קשה בכל אחד ואחד בחברה, שתאלץ להתמודד עם אנשים פגועים ולטפל בהם בכדי לשקמם. הנטל שמעשי הנאשם עלול להטיל על החברה הוא כבד מנשוא, והדרך להתגבר על כך היא באמצעות הטלת ענישה מכאיבה.

16. שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בפיקוח למשך 18 חודשים, בין היתר, בכדי לאפשר לו להשתלב בטיפול ייעודי לעברייני מין. גם המרכז להערכת מסוכנות ראה חשיבות ותועלת בשילוב הנאשם בתכנית טיפולית. בבואי לגזור את עונשו, הנחתי מצידם האחד של המאזניים את מכלול הנתונים והשיקולים המצדדים בענישה מקילה, כולל הצורך בשילוב הנאשם בהליך טיפולי, ומצידם האחר של מאזני הצדק הנחתי את השיקולים המצדדים בהחמרה בעונשו, והתוצאה הייתה, שמאזני ההחמרה גררו ללא היסוס את מאזני ההקלה, זאת על אף שמשמעות ההחמרה היא אי-שילוב הנאשם בתכנית טיפולית, וחשש שבעתיד ימשיך לבצע עבירות דומות, באם יצפה בפרסומי תועבה אסורים. הבטחת הנאשם להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד תיבחן הן במהלך שהייתו בכלא, והן לאחר שחרורו משם, באם יבחר מרצונו הטוב והחופשי, וללא קשר להליך משפטי כלשהו, להשתלב בטיפולים, כפי שעשה שעה שחרב המשפט הייתה תלויה מעל לצווארו.

17. סוף דבר, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים והנתונים, הן לקולא והן לחומרה, אני דן את הנאשם לעונשים אלה:

(א) מאסר בפועל למשך 18 חודשים.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו, במזכירות בית משפט השלום בחיפה, ביום 15.4.2012 שעה 09:00.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אשר יופעלו אם יעבור הנאשם אחת או יותר

מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, וזאת תוך 3 שנים מיום שחרורו.

בית משפט השלום בחיפה

11 במרץ 2012

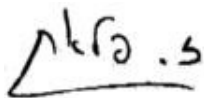
תיק פלילי 10-10-46429 מדינת ישראל נ' ברקאי

בפני כבוד השופט זאיד פלאח

(ג) מאחר ודנתי את הנאשם למאסר ממושך, ובהתחשב במצבו הכלכלי הקשה, אני נמנע מחיובו בתשלום קנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז באדר תשע"ב, 11 במרץ 2012, במעמד כל הצדדים.

זאיד פלאח, שופט